

शिङ्खप m. N. pr. eines Mannes TĀRAN. 87. fg.

शिङ्गाम्बिका f. N. pr. eines Frauenzimmers HALL 158.

शिङ्गि, वसिष्ठकृन्: शिङ्गीनि कोश्याभ्याम् VS. 39, 8. Die Stelle ist schon in der Construction fehlerhaft. Dafür steht वसिष्ठकृन् शिङ्गीनिकोश्याभ्याम् TS. 1,4,36,1. die Comm. wissen nichts zu erklären.

शिङ्गि, शिङ्गिति beriechen (आघ्राणे) DuĀTUP. 3, 57. शिङ्गित = घ्रात ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. शिङ्ग.

— उद् s. उच्छिङ्गन.

— उप küssen (die Nase nähern; vgl. घ्रा): (तम्) शिरस्युपशिङ्गि BHATT. 14, 52. उपाशिङ्गत् 17, 95.

शिङ्गण n. = शिङ्गाण Rotz ÇABDAR. im ÇKDR. (सि° geschr.).

शिङ्गण UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 3, 83. 1) Rotz, m. H. 632. n. MED. n. 81. VIÇVA bei UĠĠVAL. — 2) n. Eisenrost MED. VIÇVA. — 3) n. Glasgefäß TRIK. 2, 9, 9. MED. HĀR. 127. VIÇVA. — शिङ्गाण: फेनडिण्डीरा नक्रोतश्च पिच्छलः VIKRAMĀDITJAKOṢA bei UĠĠVAL. कुरणवृद्धैः सिङ्गाणशैटौ (lies °खेटौ) TRIK. 2, 6, 16. — Vgl. शिङ्गाण.

शिङ्गाणक Rotz, m. H. 632, Schol. n. ÇABDAR. im ÇKDR. Schleim TRIK. 3, 3, 95. m. UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 3, 83. = पात्रटीर H. an. 4, 270. शिङ्गाणिका f. Rotz oder Speichel ĀPAST. 1, 16, 14, v. l. (सि°, मृ°, मृङ्गाणिका). Wird auch सि° geschrieben.

शिङ्गिनी (von शिङ्गि) f. Nase H. 581. HALĀJ. 2, 366. Auch सि° geschr.

शिच (nom. शिक्) f. = शिक्च ÇABDAR. im ÇKDR. BHĀG. P. 10, 9, 8. 12, 2. 13, 9. Netz 7, 2, 52. 11, 7, 66. 71.

शिङ्ग, शिङ्गे DuĀTUP. 24, 17 (अव्यक्ते शब्दः). einen schrillen Laut von sich geben, klingen, schwirren NIR. 2, 9, 9, 18. अयं स शिङ्गे येन गौरभीवता RV. 1, 164, 29. योयैव शिङ्गे वितताधि धन्वं व्या 6, 73, 3. पाटाः शिशिङ्गिरे दीर्घम् BHATT. 14, 4. शिङ्गानमञ्जुमञ्जीरा RĀĠA-TAR. 1, 247. GĪR. 11, 23 (wo mit der v. l. शिङ्गानमञ्जु° zu lesen ist). शिङ्गानधमर् BHATT. 22, 27. partic. act.: मञ्जुशिङ्गत्पटङ्ग BHĀG. P. 3, 23, 15. °कलानूपुर 10, 53, 52. शिङ्गदलय MEGH. 77. शिङ्गित 1) adj. einen schrillen Laut von sich gebend u. s. w.: गजैश्च मदशिङ्गितैः HARIV. 4994. शिङ्गिताङ्गदभूषण 2631. वर्मन् RAGH. 4, 56 (nach der Lesart der ed. Calc. neutr.). स्तयशिङ्गितमेखलाः 9, 36 (45). — 2) n. nom. act. AK. 1, 1, 6, 2. H. 1405. क्यशिङ्गितनिर्घोष R. 2, 40, 19. वृक्षितैः शिङ्गितैर्हसैः खुरनेमिस्वनेरपि MBH. 7, 1557. नूपुराणां शिङ्गितैः 13, 3782. HARIV. 4649. R. 1, 9, 17 (15 GORR.; das Versmaass verlangt आशिङ्गित, welches GILDEMEISTER am Rande einer Hdschr. gefunden hat). VIKR. 93. BHĀG. P. 8, 8, 18. 9, 17. PAÑĀR. 3, 12, 9. — शिङ्गयते (अस्फुट-धनैः) VOP. in DuĀTUP. 34, 44. Die Bomb. Ausgg. haben stots स.

— आ, partic. आशिङ्गित klingend: °नूपुर KUMĀRAS. 3, 26. n. Geklingel R. 1, 9, 17 (15 GORR.) nach der richtigen Lesart; s. u. simpl.

— परि umschwirren: (पक्त्रिन्यः) धमरैः परिशिङ्गिताः R. 4, 48, 10.

— वि zwitschern: विशिङ्गानपतत्रिसंघ BHATT. 3, 46.

— सम् = simpl.: वडवाः ÇAT. BR. 13, 2, 3, 2. — caus. klingend zusammenstossen ÇAT. BR. 11, 4, 3, 2.

शिङ्गा (von शिङ्गि) f. 1) Geklingel ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) Bogensehne H. 776.

शिङ्गार m. N. pr. eines Mannes RV. 8, 5, 25. 10, 40, 7.

शिङ्गाश्चत्थ n. sg. copulative Zusammensetzung mit Verstellung der

Glieder gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. शिङ्गाश्चत्थ v. l.

शिङ्गिन् (von शिङ्गि) 1) adj. klingend u. s. w. — 2) f. शिङ्गिली a) Bogensehne AK. 2, 8, 2, 53. HALĀJ. 2, 309. 3, 79. Spr. (II) 1087. — b) Sinus eines Bogens GANIT. TRIPRAÇN. 58. GOLĀDHJ. TRIPRAÇN. 36. — c) ein klingender Fussring H. 666. HALĀJ. 2, 406. — Vgl. निति°, चर°.

शिद् शैटति = सिद् DuĀTUP. 9, 17 (अनादरे).

शिपाडीकी f. eine scharfe Sauce aus Senf, Rettig, Reismehl u. s. w. BHĀVAPR. 3.

1. शितैँ partic. s. u. 1. शा.

2. शितैँ partic. s. u. 2. शा und vgl. सोमशित.

3. शित m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmitra MBH. 13, 253.

4. शित adj. weiss, subst. f. Zucker u. s. w. fehlerhaft für सित. Die Aehnlichkeit von शिति kann zu dieser Schreibung Veranlassung gegeben haben; सित ist durch falsche Etymologie aus असित gebildet worden, wie मुर aus मसुर.

शितता (von 2. शित) f. Schärfe ÇIC. 9, 66.

शितहु f. = शतहु AK. 1, 2, 3, 32. — Vgl. सितहु.

शितामन् n. der untere Vorderfuss (des Opferthieres) NAIGH. 4, 1. NIR. 4, 3. शितामर्तम् VS. 21, 43. TBR. 3, 6, 11, 1. Nach Andern Leber, Fett oder Wurf (योनि) der Kuh. — Vgl. शितीमन्.

शिति UṆĀDIS. 4, 121. 1) adj. (f. oben so) P. 4, 1, 39, Schol. NIR. 4, 3. ein mit शिति anlautendes adj. comp. behält den Ton des letzteren Gliedes P. 6, 2, 138. a) weiss AK. 3, 4, 11, 85. TRIK. 3, 3, 187. H. an. 2, 200. MED. t. 64. — b) schwarz AK. 3, 4, 11, 85. 20, 201. TRIK. H. 1397. H. an. MED. HALĀJ. 4, 49. येनै शितौ लोक्षितौ Verz. d. Oxf. H. 129, b, No. 234. Ind. St. 2, 238. — 2) m. a) eine Art Birke (भर्ष) TRIK. H. an. MED.; vgl. शिबि, शिलि. — b) = सार ÇABDAR. im ÇKDR. — c) als Gātaka Çākjamuni's Vjāpi beim Schol. zu H. 233; fehlerhaft für शिबि; vgl. शिबिक.

शितिकुद् adj. weisshöckerig TS. 5, 6, 11, 1. 17, 1. 7, 3, 17, 1. KĪṬH. 13, 7. शितिकुद् und शितिकुद् P. 6, 2, 138, Schol.

शितिकैत adj. weisschulterig AV. 5, 23, 5. VS. 24, 4. TS. 5, 5, 20, 1. — Vgl. शैतिकैत.

शितिकैष्ठ P. 6, 2, 114, Schol. 1) adj. weisshalstig: ein Thier KĪṬH. 13, 6. Rudra-Çiva (nach der späteren Auffassung schwarz —, blauhalsig; vgl. नीलकण्ठ) VS. 16, 18. ÇATAR. in Ind. St. 2, 38. MBH. 7, 9520. 12, 6164. 14, 192. MĀRK. P. 23, 63. m. ein N. Çiva's AK. 1, 1, 1, 27. HĀR. 8. HARIV. 9843. R. 1, 37, 5. 6. 9 (38, 6. 7. 10 GORR.). 75, 14. KUMĀRAS. 2, 61. 6, 81. BHĀG. P. 4, 3, 12. 4, 18. 24, 25. PAÑĀR. 3, 5, 7. — 2) m. a) ein best. Raubvogel MBH. 1, 3605 (hier wohl als adj. mit पतंगः zu verbinden). 3, 1911. Pfau ÇIC. 4, 56. = दात्यूह TRIK. 2, 5, 21. — b) N. pr. eines Schlangendämons MBH. 16, 120. — c) N. pr. eines Mannes (als N. Çiva's) HALL 201. in der Einl. zu Viśayad. 16. °दीक्षित Verz. d. B. H. No. 664. fgg. HALL 24. fgg. (mit der v. l. श्री st. शिति).

शितिकण्ठक adj. blauhalsig: Pfau VIKR. 151.

शितिकेश adj. weisshaarig; m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2563.

शितिङ्ग adj. vielleicht weisslich (von शिति) AV. 11, 5, 12.

शितिचार m. ein best. Gemüse GĀṬĀDH. im ÇKDR.